
ČESKÝ
PARAPSYCHOLOG:
AMERICKÉ
RAKETY
ODKLONÍME
MYŠLENKAMI!

Tajné služby dychtí po nových zbraních a dalších nekonvenčních prostředcích. Když britský spisovatel a bývalý zpravodajec Ian Fleming začal psát romány o vyzvědači Jamesi Bondovi, nestačili se skuteční špioni divit, jaké podivuhodné novinky vymyslel. Opancéřovaný sporták s navigací, která ukazuje, kde se právě vůz nachází, reflektory s kulomety, poznávací značky vyměnitelné přímo za jízdy, hodinky měřící radiaci, otrávená čepel v botě, kufřík, při jehož otevření nezvanému člověku vybuchne plyn do obličeje... A tak dále.

Brzy po svém jmenování ředitelem CIA v roce 1953 požádal Allen Dulles odborníky, aby zkusili takové věcičky skutečně vyrobit. Také zřídil oddělení, jehož členové četli nejen špionážní romány dalších autorů, ale i vědecko-fantastické příběhy a hledali v nich inspiraci.

I náčelníky KGB podnítil Fleming k tomu, aby nechali odborníky pátrat v krásné literatuře po nových prostředcích pro tajné služby!

VÝZKUM VE SPECIÁLNÍCH VĚZNICÍCH

Všechny tajné služby včetně československé se občas chytaly možnosti využít schopnosti senzibilů.

Astrologové a senzibilové patřili ke dvorům snad všech středověkých panovníků. Ovlivňovali i carskou rodinu v Rusku. Astrologové sloužili rovněž sovětské tajné policii – to je věc, která se

předpokládala, ale teprve v roce 1996 o ní referoval moskevský deník *Komsomolskaja pravda*.

Bolševický režim astrologie nejdřív zlikvidoval. Když se v roce 1929 sešli na svém sjezdu, odjeli autobusem na oběd a pak už je prý nikdo neviděl. Zřejmě skončili v koncentráku. Podobně se s většinou hvězdoporců vypořádal i Adolf Hitler v nacistickém Německu, třebaže jakýsi výzkumný ústav okultních věd tam existoval.

Ovšem, jak tvrdil zpravodajce listu *Komsomolskaja pravda* prorektor Akademie astrologie, doktor chemických věd F. K. Veličko, „oficiálně astrologii nikdy za sovětské vlády nezakázali“. Avšak když si řekl autor horoskopů o honorář, šel za mříže. Mimo chodem, existence Akademie astrologie naznačuje, jaký má tato pávěda v Rusku význam.

Svjatského, který byl podle Velička poslední velkou postavou ruské astrologie, obvinili v roce 1930 ze lži a poslali do koncentráku. Jako vězeň potom kopal Bělomořsko-baltský kanál.

Stalin služeb astrologů nepoužíval, aspoň Veličko o tom nikdy neslyšel. Podle něho se horoskop pro velkého vůdce nedal vytvořit, protože den jeho narození prý nikdo přesně neznal.

Nicméně se prý podařilo zjistit, že sovětská tajná policie si před začátkem druhé světové války vybudovala v lesích středního Ruska přísně tajný ústav, který se zabýval radiobiologií a různými podivnými vědami. Ovšem byla to „šaraga“ – ústav, který zaměstnával vysoce kvalifikované vězně. Autorka rozhovoru naznačila, že tam snad mohli horoskop pro Stalina vytvořit.

„Myslím, že v bioradiologickém ústavu tajně vyvinuli jakousi superzbraň, která byla založena na okultních vědách,“ domníval se Veličko. „A ohlásili to Stalinovi.“ Jenže ve zbrojním arzenálu Rudé armády se nic takového neobjevilo.

Když zemřel Stalin, odsoudili koncem roku 1953 k smrti všemocného šéfa jeho tajné policie Lavrentije Beriju a vzápětí údajně zlikvidovali i tento ústav.

„Jsem přesvědčen o tom, že naše tajné orgány se vždycky zajímaly o astrologii,“ tvrdil Veličko. Vždyť také centrála sovětské výzvědné služby zaměstnávala astrologa, který se jmenoval Vron-

skij. Jeho jméno se objevilo v souvislosti s „šaragou“, možná byl také on vězněm.

Veličko při studiu tajných fondů státní knihovny zjistil, že v letech 1937, 1947 a 1957 se v zahraničí nakupovalo velké množství „seriózních“ astrologických knih. Podle jeho názoru to bylo možné jedině na objednávku tajné policie. Oficiálně však tyto výzkumy neprobíhaly, odporovaly materialistickému světovému názoru, ideologicky byly scestné. Západní tajné služby však tvrdily, že KGB přesto podporovala výzkumy v oblasti parapsychologie i později, daly se schovat pod neurologii a biologii. Někdy okolo roku 1967 se CIA dozvěděla, že se 14 výzkumných ústavů v Sovětském svazu věnuje parapsychologii a ročně utratí půl miliardy dolarů! To Američany šokovalo, netušili, že je to nesmysl, novinářská kachna.

Když se první atomová ponorka, americký *Nautilus* dostala v létě 1968 pod ledový příkrov Arktidy, tvrdily francouzské noviny, že její posádka komunikovala se stanicí na pevnině telepaticky. Byl to výmysl, ale Sověti ho brali jako podnět k zahájení rozsáhlého výzkumu. A současně rozpoutali dezinformační akci – jejich vědci vystupovali na mezinárodních kongresech s referáty o úspěšných parapsychologických experimentech. Také Američané našli a začali studium mimosmyslového vnímání bohatě dotovat.

ZTROSKOTÁNÍ HVĚZDNÉ BRÁNY

CIA zahájila program, jehož cílem bylo naučit se psychicky ovlivňovat lidi, patrně okolo roku 1950. Vedla ho pod kódovým označením MKULTRA. Podílelo se na něm asi 80 institucí včetně 44 univerzit, několik farmaceutických firem, nemocnice a věznice. Vědci používali k ovlivňování lidí drogy, hypnózu a nejruznější nové látky. Někteří neurofyziologové se domnívají, že náš mozek by mohl fungovat mnohem efektivněji, než je běžné, a proto se ho snažili k tomu přimět. Také zjišťovali možné následky ozařování mikrovlnami. Podezírali totiž Sověty, že jimi ozařují americkou ambasádu v Moskvě.

Brzy po svém jmenování ředitelem CIA požádal Allen Dulles odborníky, aby zkusili zázračné vynálezy, které používal James Bond, skutečně vyrobit. Také zřídil oddělení, jehož členové četli další špiónážní romány a hledali v nich inspiraci...

Vojenská zpravodajská služba (*Defence Intelligence Agency – DIA*) uvěřila falešným informacím, podle kterých dokážou Rusové telepaticky ovlivňovat obsluhu mezikontinentálních raket. V roce 1977 proto zahájila projekt *Gondola Wish*, vzápětí přejmenovaný na *Grill Flame* (*Grilovací oheň*). Patnáct až dvacet lidí pracovalo ve starých dřevěných barácích ve Fort Meadea ve státu Maryland. Někteří senzibilové měli provádět špiónáž v sovětských atomových střediscích a údajně získali zajímavé informace. Další jasnovidci tvrdili, že Severokorejci prokopali pod demilitari-

V polovině šedesátých let tyto výzkumy CIA omezila a v roce 1973 je zastavila úplně. Dokumenty o nich nařídil ředitel zpravodajské služby zničit, přesto později jejich část novináři našli a zveřejnili. Veřejnost šokovaly, protože ukazovaly, že některé experimenty občas probíhaly na náhodně vybraných lidech a bez jejich souhlasu.

V roce 1972 objednala CIA u Stanfordského výzkumného ústavu (*Stanford Research Institute – SRI International*) v Menlo Parku testování jasnovidců pro „poznávání na dálku“ – projekt *Scanate*. Požadovala přesnost až na 65 procent. Údajně se jí podařilo dosáhnout ke konci experimentování. Existenci *Scanate* prozradil v roce 1995 ředitel tajné služby Robert Gates.

zovaným pásmem na jih tunel. Avšak brzy se ukázalo, že znají podrobnosti o tajných projektech, o kterých měli referovat, takže přestali být věrohodní. Kromě toho počet správných výsledků jejich zjištění odpovídal při porovnání se špatnými závěry statistické chybě.

Jasnovidec Joseph McMoneagle, důstojník ve výslužbě, prozradil, že pracoval pro Pentagon v letech 1978–1984. Jedním z jeho úkolů bylo „dálkově sledovat“ stopy dvaapadesáti Američanů, které zajali Íránci po obsazení velvyslanectví v Teheránu. Spolu s kolegy hledal místa, kam v roce 1981 unesly italské Rudé brigády generála Jamese Doziera. Jindy Američané pátrali takovými metodami po tajném úkrytu plukovníka Muammara Kaddáfího, aby na libyjského vůdce mohli poslat bombardéry.

Když v roce 1984 prozradil existenci *Grill Flame* známý investigativní novinář Jack Anderson, Národní akademie věd (*National Academy of Sciences*) jako nejprestižnější vědecká instituce země tento projekt odsoudila: je falešný! Vzápětí ho armáda oficiálně zrušila, ve skutečnosti přejmenovala na *Sun Streak* (*Sluneční stopa*) a pokračovala dál.

Začátkem devadesátých let se přesunuly všechny výzkumy ze SRI v Menlo Parku do Mezinárodní společnosti pro vědecké aplikace (*Science Applications International Corporation – SAIC*) se sídlem v McLeanu ve Virginii. Současně dostaly nový krycí název: *Star Gate* (*Hvězdná brána*). Výzkumu paranormálních jevů původně velel generál Albert Stubblebine, který jim fandil. Když ale odešel do penze, nastoupil na jeho místo generál Harry Soyster a ten byl mnohem kritičtější.

V roce 1995 předala DIA tento výzkum civilní agentuře CIA a ta po pěti letech tento projekt na základě dobrozdání SRI rozpustila – není použitelný. Třebaže se určité statisticky významné účinky laboratorně potvrdily, zůstává nejasné, jestli jsou v praxi použitelné. Některé výsledky jejich autoři zřejmě upravovali, aby budily zdání úspěchu.

CIA parapsychologii nepoužívala, jenom zkoumala její možnosti – to tvrdil mluvčí agentury David Christian v roce 1996. Při 115 pokusech vyšlo najevo, že pro zpravodajské účely se nedá

použít ani jedna z metod. CIA stály tyto práce však pouze 750 tisíc dolarů, zatímco ministerstvo obrany na ně za dvacet let vynaložilo 20 milionů. Z indiskrece amerických zpravodajských důstojníků vyplývá, že toto vyhazování peněz podporovali někteří nadšenci z řad senátorů.

JASNOVIDECTVÍ NA „VĚDECKÉ BÁZI“

Jasnovidce využívala i bývalá československá rozvědka – první správa komunistického Federálního ministerstva vnitra. Výdaje na ně byly několik set tisíc korun, jejich úspěšnost však byla sporná.

Jeden ze senzibilů měl údajně úspěch při hledání ztraceného československého agenta v Indii. Pohřešovaný se odmlčel a několik měsíců o sobě nepodával žádné zprávy. Když se všechny možnosti týkající se jeho zmizení včetně dezerce na Západ, ukázaly být liché, StB využila jednoho z jasnovidců, který pomocí ručně psaného životopisu zmizelého špiona identifikoval místo jeho posledního pobytu. Českoslovenští agenti nasazení v Indii pod diplomatickým krytím skutečně našli v určeném městě svého „chybějícího muže“ – pohřbeného na místním hřbitově. Hledaný nepadl ve válce špionů, nýbrž se stal obětí automobilové nehody.

Ovšem čeští senzibilové měli mnohem ambicióznější cíle, chtěli postavit tyto metody na „vědečtější základ“, a proto v roce 1969 přejmenovali parapsychologii na lépe znějící psychotroniku. Její čelný protagonist Zdeněk Rejdák založil v Praze mezinárodní organizaci, přičemž se nechal jmenovat jejím prezidentem.

Bývalý ministr školství, původem učitel fyziky, František Kahuda zase přišel s představou, že existují částice mentální energie – dal jim název mentiony. Kahuda založil v roce 1973 Psychoenergetickou laboratoř při Vysoké škole chemicko-technologické, která ji musela financovat. Po sedmi letech se od ní oddělilo Pracoviště pro psychotronický výzkum a juvenologii, kterou řídil Rejdák, agent StB pod krycím jménem „Homér“.

Tato činnost měla záštitu na nejvyšších místech, jak jsem se sám přesvědčil. Napsal jsem do deníku *Mladá fronta* článek,

v němž jsem se vysmál odívání jasnovidectví do „vědeckého hávu“ psychotroniky a kritizoval jsem založení mezinárodní organizace. Vedoucí tiskového oddělení ústředního výboru KSČ telefonoval šéfredaktorovi: „Soudruzi Kahuda a Rejdák si stěžovali na Pacnera, že pomluvil jejich práci. Vyvoď z toho důsledky!“

Okamžitě jsem začal shánět lidi na svou obranu. Intervenovala za mne Vědecká rada ministerstva zdravotnictví a vedoucí odboru obrany tohoto ministerstva, plukovník, jehož jsem neznal, se nabídl, že to projedná v oddělení státních orgánů ÚV KSČ, které mělo pod sebou armádu a bezpečnost. Korunu té věci dal nový ředitel Fyziologického ústavu Akademie věd, který po přečtení materiálů z mezinárodní konference označil všechny tyto záležitosti v dopisu na ÚV KSČ za „idealistické a nemarxistické“.

I přes toto ideologické odsouzení z nejvyšších míst obě instituce fungovaly dál. Někdy v osmdesátých letech je chtělo ministerstvo školství sice přestat financovat, ale známý fyzik, kterého tam přidělili na roční stáž, mi vyprávěl, že když se o tom začalo jednat, dostali dopis od předsedy federální vlády Lubomíra Štrougala, který zrušení nedoporučoval. A přiložil dopis z Moskvy, jehož autoři zdůrazňovali význam těchto pracovišť. Žádost psaná azbukou byla rozkazem...

„Najdu senzibila, který silou svých myšlenek dokáže odklonit let amerických raket,“ nabídl Moskvě v době normalizace český protagonista psychotroniky Zdeněk Rejdák. (Balistická střela Pershing 2 z osmdesátých let 20. století)

Toto úzké napojení na Moskvu naznačil Rejdákův obdivovatel Jiří Kuchař v nekrologu otištěném v roce 2005 v časopisu *Regenerace*. Rejdák často létal do SSSR, ale o tom, co tam dělal, nemluvil. „Rád popisoval jednu návštěvu, při níž do Moskvy letěl vojenským letadlem, zřejmě narychlo, protože s sebou neměl ani služební pas. Někdy tam vozil cizince, většinou Američany. To by vcelku nahrávalo myšlence, kterou jsem o jeho činnosti slyšel od lidí z celého světa nejednou: totiž že působil jako »most« mezi Východem a Západem.“ Znal všechna esa z této oblasti jak na Západě, tak v Sovětském svazu. „Nepochybně byl zasvěcen do všeho, co se v SSSR na tomto poli dělo, včetně výsledků přísně tajných telepatických experimentů.“

Rejdák se stýkal se třemi českými jasnovidci a snažil se jejich schopnosti rozšiřovat. Proslýchalo se, že nabídl Moskvě ohromující projekt: „Najdu senzibila, který silou svých myšlenek dokáže odklonit let amerických raket.“

Můžeme sice pochybovat o zdravém úsudku sovětských generálů, kteří tomu uvěřili, nicméně Rejdák měl mezi nimi skvělou pověst. Potvrdil to jeho bývalý kolega Josef Brettl novináři Leoši Kišovi, který zažil, jak se přátelil se sovětskými důstojníky a generály z velitelství okupačních vojsk v Milovicích.

PŘEKRAČOVÁNÍ HRANIC MOŽNÉHO

Ať už to bylo tak či onak, obě supervelmoci sedly na lep podvodníkům, kteří tvrdili, že ovládají psychickou energii, a zajistili si tím pohodlný život. Rovněž není vyloučeno, že různými řízenými úniky informací se tajné služby snažily svého protivníka na druhé straně oceánu přesvědčit, že ho předechnaly – a tím nutily k čerpání dalších prostředků na tyto účely. Takové zpravodajské hry byly normální i při vývoji nových typů zbraní.

Ovšem Rusové s psychotronickými zbraněmi počítají dodnes. Prohlásil to jejich ministr obrany Anatolij Serďjuk v březnu 2012, když hovořil o návrzích nových bojových prostředků. Ani Američané se určitě nevzdali a dál pátrají po nových bojových prostřed-

cích, které nám mohou připadat jako ze světa fantazie. Nepřítele by nebylo možné ovlivňovat myšlenkami, jak hlásal Rejdák, nýbrž jinými vymoženostmi – plyny, zářením, neslyšitelnými zvuky a podobně. Vždyť biologické, fyzikální a chemické vědy stále překračují hranice možného – a my o tom leckdy nemáme ani tušení.